

สุนทรพจน์
ในงานเลี้ยงอาหารค่ำ ประจำปี ของสมาคมธนาคารไทย
9 กุมภาพันธ์ 2509

พ.ศ. สองพันห้าร้อยเก้า
มูลบทบรรพกิจสอนศิษย์ไทย
ระลึกบุญคุณอาจารย์สอนอ่านเขียน
อาจารย์น้อยอาจารย์ภูครูประพันธ์

สาธุสะจะขอไหว้

พ่อแม่แลครูบา
ข้าเจ้าเอาคำสัจ
กาพย์กลอนอ่อนเวท

จะรำคำต่อไป

สมัชชาธนาคาร
สตรีศรีโสภ
บุรุษชุดราตรี
สุราและอาหาร
กุหลาบชาบนานาสา
สนทนาวินาสะ
ไมตรีมีครบครัน
สมาคมเรื่องสมชื่อ
เชิญมาให้ปราถน

จะรำคำเปรมปรีดิ์

ชื่อดังก้องกังวาล
ขอท่านประธานใหม่
เดชะจะเพิ่มพูน
คิดใดให้คิดชอบ

จะบอกเล่าปาวร้องตีกลองใหญ่
อายุชัยเก้าสิบห้ามาครบครัน
กวีเกียรติธรรมคดีมิเห็น
ผมขออัญเชิญค่าน้ำลีลา

พระศรีไตรสรณา
เทวดาในราศรี
ผจงจัดเป็นยานี
ดีมีดีอย่าประมาณ

พลล่อใจท่านประธาน
มโหฬารงานวัน
งามสง่ากว่าเทวี
ล้วนสูงศักดิ์ลักษณะ
เสพล้ำราญรสไอชา
ดนตรีเพราะเสนาะกรรณ
ชื่นมนะเหตุหรรษ
ผู้รับเชิญจำเจริญใจ
เกียรติระบือขจรไกล
ผมก็เฝ้าใครช่วยงาน

สดุดีท่านประธาน
อุเทน เตชะไพบูลย์
เรียงฤทธิไกรไปเสื่อมธุ
จนไพบูลย์สมนามเธอ
ตามระบอบบุญเสมอ

นำไทยให้เลิศเลอ
กำหนดกฎระเบียบ
เชื้อถือร่วมมือกัน

จะรำวิโยคโศกเกล้า
ชีวิตมิตรพรากจากไป
มนตรีศรีพิชัยคชยอดคน
ท่านชื่อถือสัตย์ห้าทษา
ว่าการธนาคารชาติดี
บำรุงกรุงไทยไพศาล
น้อมจิตเทิดธรรมค่านับ
ขออนุคุณเกษมอมร

จะรำคำแปร
เกษมม้วยมรณ
กลับสู่เศรษฐกิจ
ชาวเบ็งค์ชาวคลัง
งานง่ายงานยาก
เบ็งค์ดีคลังดี
ขุนคลังตั้งใหม่
ดอกเตอร์เสริมมา
หวนนึกตรีกตรา
ปาฐกทุกปี
ปีนี้มีแปลก
ที่สามยังอยู่

จุลินทร์ ล้ำช้า
ต่างพอาลัย
ญาติมิตรปวงชน
เข้มแข็งแรงกล้า
รักษาหน้าที่
สมบัติศฤงคาร
ถึงชีวิตดับ
สบสุขสถาพร

โลกนี้มีแน่
สุนทรว่าการ
การคำพาณิश्य
ต่างยังอาลัย
ระกำลำบาก
เพราะศรีสุนทร
ไซ่อื่นไซ่ไกล
วิชาท่านมี
เจื่อนำธรรมดา
ต้องมีสามท่าน
ปาฐกยกแยก
จะดูคงทน

ด้วยธนาคารงานสำคัญ
พรรคพร้อมเพรียบสมานฉันท์
ดำเนินสู่ทางธรรม

ผู้นำกสิกรไทย^{1]}
เกษมข้ามลายวายชนม์^{2]}
ไทยเราเศร้าใจตอนิจจา
ยึดธรรมสัมมาจารี
มิห็นิมนายพายภาร
สีท่านขัดสนจนทรัพย์
เกียรติศัพท์เลื่องล้าถาวร
บวรปรมัตถ์ชัชวาล

ก็แต่สังสาร
โกศามานาน
จ่อจิตตั้งใจ
เพราะเคยร่วมใจ
ร่วมถากร่วมถอน
เมื่อพรากจากจร
ศักดิ์ใหญ่ศักดิ์ศรี
นับเด่นเป็นที่
อนิจจาสังขาร
กล่าวครบจบงาน
แยกไปสองคน
ที่ฟ้าก็ฝน
จึงท่านเปลี่ยนไป^{3]}
จากไปอาวรณ์
อวยพรสดุดี
ศาสตรียาจารย์^{4]}
ตามแบบแบบลด
ต่อไปใครมา

1] นายจุลินทร์ ล้ำช้า เป็นประธานกรรมการธนาคารกสิกรไทยระหว่างปี พ.ศ. 2492-ตุลาคม 2508
2] นายเกษม ศรีพิชัยคช เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ และเคยเป็นผู้อำนวยการธนาคารแห่งประเทศไทย ระหว่างเดือนกรกฎาคม 2498-กรกฎาคม 2501
3] นายสุนทร หงส์ลดารมภ์ เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม 2502-กรกฎาคม 2508
4] ดร.เสริม วิณิชชัยกุล ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ต่อจากนายสุนทร หงส์ลดารมภ์ ตั้งแต่เดือนกรกฎาคม 2508-17 พฤศจิกายน 2514

จะจำเป็นคำถาม

มุ่งจิตคิดพัฒนา
ประมวลดูถ้วนถี่
ก้าวหน้ากว่าที่ไหน
ถนนหนทางกว้าง
โรงหนึ่งทั้งละคร
กระทรวงทะบวงกรม
เวียงโถงทั้งโรงร้าน
โรงแรมแซมสะพาน
ภักดาอาคารเคียง
รถมากหลากหลากสี
คับถนนจนคึกคัก
พญาไทใครขับได้
เกาะแก่งแสงรั้งทำไย
ตกค่าย่าสนธยา
ศรีอยุธยา
ถนนอื่นที่ต้นดก
ถนนใหญ่ข้ามไปหมื่น
รวมความงามจำรัส
รุ่งเรืองเฟื่องนครา
พิศดูหมู่ธนาคาร
อาคารตระหง่านเป็น
จำเริญด้วยเงินได้
บันผลดลสำราญ
ดอกเบ็ยเสี่ยผู้ฝาก
ฝากจบครบปีไซร์
เหลือเจ็ดเบ็ดเสร็จจ่าย
พันธบัตรรัฐยังกล้า

ขบวนความปฤศนา
ในประเทศเขตของไทย
เล็งผลดีมีแก้ไข
คือกรุงเทพมหานคร
ตึกสล้างแลสลอน
แห่งชาติค่าว่าหลายล้าน
เด่นงานสมโตตระหง่าน
ไนท์คลับหลายมีรายเรียง
หลังคาตั้งหลังคาเอียง
อาหารพูนสมบุรณ์นัก
ใหญ่ใหญ่ดีมีค่าหนัก
วังหักเหียนวงเวียนโต
คงมีชัยที่มองติกาโล
ยามมีดีโถมโครมชนกัน
แสงไฟฟ้าตั้งเมืองสวรรค์
สว่างจ้าทั้งฟ้าดิน
ปวงพศกเดินคล้ำสิ้น
เหม่จะม้วยด้วย “มรณคาร์”
สารพัดวัฒนา
สุขสันติพิบูลย์เพ็ญ
ก็ไพศาลสมบุรณ์เด่น
ศรีสง่าทุกธนาคาร
มีกำไรหลายหลายล้าน
ผู้ถือหุนหนุนน้ำใจ
แม้ยังมากหากลดไป
แปดเปอร์เซ็นต์แผ่นลงมา
ด้วยมุ่งหมายจะพัฒนา
ลดดอกเบ็ยเซียร์เบ็งค์ตาม

ดอกแพงเบ้งคีติคอยู่
ลูกค้าเออยังเขงกาม
ใคร่ถามความประสงค์
กำไรต้องไผ่มี
ธนาคารมีภารกิจ
พัฒนาพาเร่งด่วน
พ่อค้าอุตสาหกรรม
ดอกเบียเสียให้คุณ
ผลิตผลต้นทุนลด
งานดีก็คลี่คลาย
ผลจะดีสะท้อน
เปอร์เซ็นต์เดียวเจ้าข้า

จะร่ำคำกลอนสุนทรอรรถ
เกิดอาภทเหตุวิบัติมหัศจรรย์
ที่กันเหวเปลวไฟเหมือนในนรก
ระเบิดลั่นสนั่นดังทั้งปฐพี
แขนขาพอมแต่ห้องพลัยคู่อัยอ้าย
มีเขากนอกศิระหน้าฉกรรจ์
ตีมือแปะแสบะพักตร์ทัก “ฮัลโหล
มีเดชะกระเดื่องทั่วเมืองไทย
ฉันโปรดปรานท่านที่มีอำนาจ
เหมือนลิ้มรสเฮโรอินฝันนิคเดียว
เมื่อฉันเสาะเกาะผู้ใหญ่ในไม้ช้า
จะมัวเมาเอาอย่างต่างเจโก
วิธีนี้ดีแน่แพร่สะพัด
พอจิตเปลี่ยเพ็ลี่ยอ่อนผ่อนฤทัย
อันโทษคือตัวยั่วให้โกรธ
ไม่พอใจใครซื้อถืออัสัจจา

แก่ผู้กู้ในสยาม
สิบเปอร์เซ็นต์เช่นเดิมที่
เมื่อไหร่จะลงดอกเบียนี้
แต่อย่าเพลินเกินสมควร
รับชอบผิดในขบวน
ต้องเสริมส่งตรงต้นทุน
ฟังเบ้งคีมิตรสนับสนุน
ถ้าถูกลงคงสบาย
คิดกำหนดงานขยาย
ทั่วประเทศเขตพัฒนา
กลับมาป้อนท่านถ้วนหน้า
ขอบิดนขาตให้ชาติพลัน

ผมกั๊กมัลลดิทราเลยพาฝัน
แผ่นดินนั้นร้าวแตกแยกยาวรี
ให้ตระหนกอกสนั่นจนขวัญหนี
บัดดลมีคล้ายมนุษย์ผุดขึ้นพลัน
ทั้งร่างกายมอดต้อคอก็สิ้น
ที่กันนั้นมีหางแต่พรางไว้
ฉันนี่คือโลโกผู้โตใหญ่
ครอบงำใครแล้วหลงติดสนิทเจียว
ถึงเบรื่องปราชญ์ก็กลับไร้ไม่เฉลียว
จะต้องเหี่ยวเสพซ้าย้าโลโก
ก็บรรดาสมุนเขาเหล่าอ๊กโข
หวังบรรลุลุสโซกันเร็วไว
แผ่นดินยิ่งกว่าห้าไหนไหน
ฉันเรียกให้โทษโมหันมา
ใครซัดคอก็พิโรธด้วยตณหา
ต้องหาว่ากล่าวร้ายป้ายสีกัน

โมหันนั้นตั้งใจให้หลงคิด
โปรดสอพลอส่อเสียดเบียดเบียนกัน
เราสามเกลอเลออำนาจวาสนา
มาครองเมืองเฟื่องแรงและແຂ່ງฤทธิ์

ในความฝันนั้นผมระทมจิต
เห็นโลโกให้เล่นเต็นล้าพอง
แล้วแหวกพุงผลุงผลังดังเหมือนซึบ
ออกโดดเฝ่นเต็นร้องก้องพสุธา
ฝ่ายโมหันพลันโลดโดดจากห้อง
บังเกิดเสียงเพียงเพลงเปล่งบันลือ
อสุรสามยามใจให้กำเริบ
ต่างผาดโผนโจนทยานร่าหนง
เกิดควันใหญ่ไฟสุ่มจากขุมนรก
พอดควันร่างจางคล้ายมารหายตัว

ผมผวมงกอกใจสิ้น
คิ่งหวนทวนคิดจิตสร้านฟุ้ง
ท่านนายก ฯ ปีใหม่ให้อิวาท
ทำแต่ดีมีสัตย์ชื่อศีลธรรม

ขอองค์ตรีรัตน์เจ้า
เหล่าสมาชิกราชการ
จงประสพสุขสานต์
ลดดอกเบีย้เกิดจ้ำ

เชิญ หญิงชายเหล่าผู้
เชิญ ท่านร่วมปณิธาน
เชิญ ดิมเพื่อเหล่าธนาการ
เชิญ ดิมอวยพรแล้ว

ชอบเป็นผิดจิตวิกลจนเห็น
เห็นสำคัญก็แต่ตนคนญาติมิตร
แล้วจะพายอดชายสหายสนธิ
จะเรื่องอิสริยยศกำหนดปอง

ครุ่นแต่คิดเสียวแสยงแรงสยง
เหมือนตัวไขนโผนผยของอสุรา
เสียงโฮกปี่ปโทไซกะโผล่หน้า
หัวพยัคฆ์ลักษณะเป็นกระบือ
เสียงมันร้องครึมครึมฮึมฮึมหือ
ดังระปือกว่าซาได้โตหัววง
มันอ้อมเอิบร้องเต็นเล่นเสียงหลง
จิงหวะส่งเร้าเร่งเพลงยิ่งรว
ควันก็ปุกเหล่าอสุรพูนท่วมหัว
เห็นรั้วรั้วเป็นเงา เหมาเซตุง

ตื่นจากฝันไม่วายกายสดุ้ง
จวนใกล้รุ่งคิดได้ดีใจครัน
จงตัดขาดโลกโทษ์และโมหัน
ฟังจันรรจ์แล้วต้องทำตามจันง

บันดาล
ท้วนหน้า
อิสสระ ภาพเฮย
จุงได้ ทำจริง

มาฐาน แขนกนอ
จิตแผ้ว
เจริญยิ่ง ยิ่งแฮ
จุงได้ทำดี

Puey Ungphakorn's Address

**at the Annual Dinner of the Thai Bankers Association
*9th February 1966***

(Summary of the Thai version delivered in verse)

Attention is first drawn to the fact that "Moonlabod Banpakich" - a primer partly in verse is 95 years old this year. Some passages of the speech are borrowed from that book which is full of wisdom.

The speaker describes the Banquet and finds everything enjoyable. He is asked to speak on behalf of the guests, a task which he readily and willingly accepts.

Tribute is paid to Mr. Udane Tejapaibul, the new President of the Thai Bankers Association. May he be blessed with strength and wisdom in his leadership of the Thai banking circle. May all the members conform to the rules and regulations of the association.

Regrets are expressed for the death of Chulind Lamsam, Chairman of the Thai Farmers Bank, and in particular for the death of Kasem Sriphayak, Minister of Economic Affairs and a former Governor of the Bank of Thailand. Kasem was honest, truthful, brave, industrious: he stuck to his duties. He laid the foundation of Thailand's relative prosperity; while he remained far from rich. Life may depart; but his honour is immortal.

Life is full of change. Sunthorn Hongsladaram, after a long period at Finance, returned to Economic Affairs to replace Kasem. The Banking and Treasury circles regret his departure after such a fruitful period

of co-operation with him. We wish him well and salute him. The new Minister of Finance is no other than Dr. Serm Vinicchayakul who is learned and has been highly honoured.

Every year there are three speakers at the Bankers' Banquet. This year, two are new speakers. How long will the third one last? Who will take his place ?

Everyone is saying that Bangkok has become a great city with so many new wide roads and tall buildings, numerous big cars and big roundabouts. Nightclubs abound, so do hotels some with straight roofs and another with curiously slanting roofs. Phya Thai Road is so full of obstacles that whoever can drive there ought to win a prize at Montecarlo. At night, Sri Ayudhya Road is well lit, but what about all the other roads which remain dark death-traps for pedestrians ?

When one looks at the banks, one finds them with beautiful new buildings. They have been prosperous and have paid good dividends. The rates of interest payable to depositors have been reduced, likewise were those on government securities; but the rates charged to borrowers remain as high as before. Why? When are these interest rates coming down? Banks have also their responsible role in the development of the country. Traders and producers will be able to reduce their costs with lower interest charges, then business will be expanded and benefit will rebound to the banks. Why do not the banks reduce their rates for the sake of the nation ?

The other night I went to bed feeling depressed and had a nightmare. The earth opened up and from hell came a monster who looked like a stocky human being with a fat (---? The following English word is illegible, but the Thai word is a fat belly) that his name was Lopo (Greed). He boasted that his influence in Thailand was wide and deep. His

procedure was to start with influential people because then the rest would follow the former's example rapidly and without hesitation. When the human mind had been weakened by Greed, then Toso (Anger) and Mohan (Stupidity) would operate with success. Toso was the monster who would put fear into the heart of anybody who dared speak out, and Mohan would finish off by corrupting the human mind, by making it susceptible to flattery and by making it favour selfishness and nepotism.

In the dream the other two monsters subsequently appeared and the three danced together to a very loud music working up to a crescendo when thick smoke erupted from Hell covering them all. When the smoke cleared up, the monsters were nowhere to be seen, but in their place there was the shadow of Mao Tse Tung.

I woke up in terror; but subsequently realized that this dream was really brought on by the Prime Minister's New Year message to the people in which he urged all of us to get rid of Greed, Anger and Ignorance.

Then may bankers strictly conform to the wise tenets of the Prime Minister. May they reduce the rates of interest and thereby become happy and prosperous.

I invite all the guests to raise their glasses and drink to the prosperity of the Thai Bankers Association and its members.